

det en glædelig begivenhed, der nok vil gøre, at vi er villige til at bestille endnu mere bagefter efter at have oplevet den lykke, som kronprinsparret udstråler. Det ansporer til at bestille dobbelt så meget som det, vi ellers ville have gjort. Så jeg tror såmænd, det bliver på nettolisten, at vi ser en sådan frihedsmulighed.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg skal takke for finansministerens svar til mig. Det kan være, vi kan nærme os en enighed om, hvad udfordringen er. Finansministeren siger, at det gennemsnitlige overskud, og nu bruger jeg ikke alle de svære ord, er 1,9 pct. af bruttonationalproduktet frem til 2010. I år er det 2,1 pct., til næste år er det 1,8 pct., og i 2005 er det 1,6 pct. Alligevel skal det gennemsnitligt fra i år og til 2010 være 1,9 pct.

Det kan lade sig gøre, siger finansministeren, men finansministeren har jo ikke på nogen måde sandsynliggjort, hvordan regeringen overhovedet vil bedrive den kraftpræstation, når der under et opsving, som jeg tror regeringen får i 2004 og 2005, bliver mindre og mindre overskud – fra 2,1 pct. i 2003 til 1,6 pct. i 2005. Det forudsætter nemlig, at der skal være en betragtelig stigning i beskæftigelsen. Og hvad er der sket? Beskæftigelsen er faldet med 50.000.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Nu svarede finansministeren jo ikke på de synspunkter, der var kommet ud tidligere på dagen om, at selskabsskatterne fosser ind. Der blev bare udtrykt glæde over det i morges uden at give den forklaring, som er helt naturlig, nemlig at fordi man betaler 4,2 pct. i renter skattefrit til virksomhederne, så betaler de før tiden. Det ved alle andre end finansministeren åbenbart.

Kl. 18.10

Jeg vil godt sige, at hen over sommeren var det faktisk noget, man var lidt bekymret over. Skatteministeren sagde – jeg tror, det var i juni: Vi følger sagen meget tæt. Det er i øvrigt et af standardudtrykkene. Det fører som sædvanlig ikke til noget som helst, og derfor synes jeg nu godt, at finansministeren kunne ulejlige sig med at kommentere det, når jeg nu bringer disse faktuelle forhold ind i debatten.

(Kort bemærkning).

Nicolai Wammen (S):

Vi oplever noget lidt usædvanligt i disse minutter, nemlig en finansminister, der overhovedet ikke vil diskutere, at vismændene den 2. december, for meget kort tid siden, har været ude at sige, at beregninger fra DREAM bekræfter, at den nuværende finanspolitik ikke er holdbar.

DREAM er en økonomisk model, men man kunne sige, at mareridt kunne også være oversættelsen i forhold til den konklusion, man når til fra finansministeren.

Så spurgte finansministeren: Jamen er det ikke rigtigt, at vi har afdraget på gælden? Det er der sådan set ingen der har anfægtet, men det, der er problemet, er, at man ikke afdrager i det tempo, der er lagt op til i 2010-planen. I og med at man er gået bag af dansen, betyder det, at man skubber regningen foran sig som en snebold, som en økonom har sagt. Det er det, vi angriber, og det er derfor, vi beder finansministeren om at forholde sig til, at landets økonomiske vismænd siger om finansministerens politik: Ikke holdbar.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Sagt til fru Marianne Jelved: Jeg ved ikke, om vi overhovedet når den større grad af enighed, for det, vi diskuterer, er konjunkturer over for struktur. Vi er jo enige i – det går jeg ud fra – at det, der mangler strukturelt, er at få 53.000 flere i beskæftigelse. Det er det, vi mangler.

Tidligere havde man et mål på 85.000, ikke fordi de to tal er umiddelbart sammenlignelige, men målet er nu 53.000. Det har altså rykket sig fra 2001 og her til 2003. Der er altså sket noget. Vi har vedtaget love. Det er en skattereform, og det er »Flere i arbejde«, der strukturelt giver ca. 20.000. Det må fru Marianne Jelved ikke blande sammen med konjunktur.

Hvis der er noget, de er enige i, de, der bedømmer dansk økonomi, er det, at de tal, vi ser for ledighed og beskæftigelse, er en følge af konjunkturer. Det vil sige, at underliggende er opgaven strukturelt uændret i forhold til det billede, vi ser for ledigheden nu. Så man kan ikke bruge det som argument for at sige: Vi ser flere ledige, og beskæftigelsen er faldet. Jamen det er en følge af konjunkturer. Opgaven er stadig den samme nu, nemlig at få vedtaget reformer eller motivationsfaktorer, der sikrer 53.000 flere i beskæftigelse.